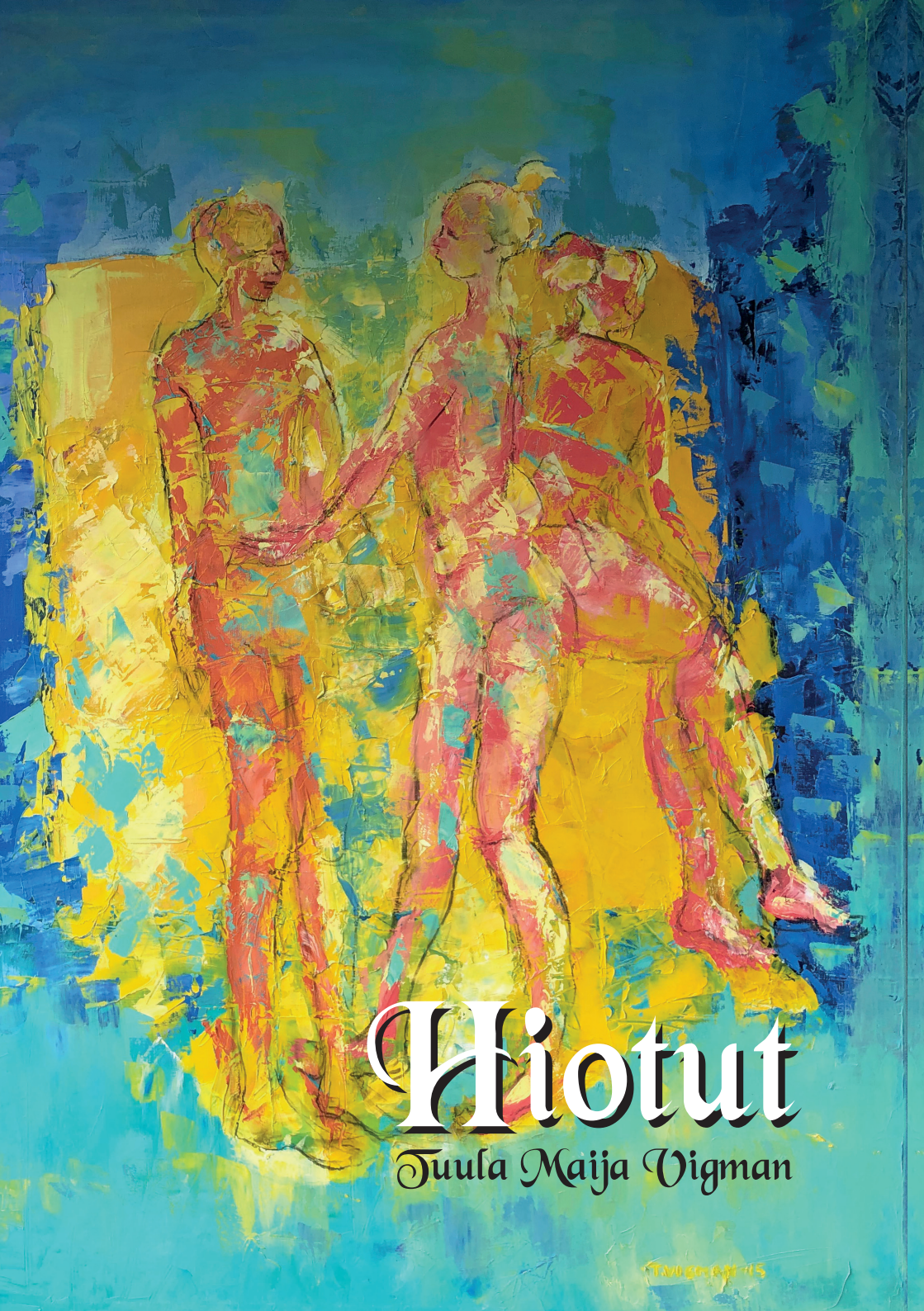

Hiotut

Juula Maija Vigman

Hiotut

Hiotut

Tuula Maija Vigman

© 2021 Tuula Maija Vigman

Kannen maalaus: Tuula Maija Vigman

Graafikko: Dorotea Kyytsönen

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki,
Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt,
Saksa

ISBN: 978-952-804-531-1

SISÄLLYSLUETTELO

1. Luistelijatyttö ja Perunapoika.....	9
2. Aurinko sylissä.....	21
3. Anarosa	25
4. Tyttö.....	33
5. Lunta Espanjassa	39
6. Punapaitainen mies	53
7. Miljonääri ja merenneito	61
8. Unelman palaset	67
9. Nimimerkki Kahil, osa 1.	71
9. Nimimerkki Kahil, osa 2.....	81
10. Raisa ja Jair	97
11. Lena ja Liina.....	107
12. Kummityttö	123
13. Kangaskruunu.....	127
14. Maskin takana	133
15. Street cake day	141
16. Krokotiili-hauki	149

1. Luistelijatyttö ja Perunapoika

Liikuntatunnilla tyttö opettelee luistelemaan ja tekee töksähdellen äkkinäisiä kolmosia, mutta koulun jälkeen hän tekee jo huojuvan piruetin kotilammella. Naapurin poika tulee potkukelkalla luistimet jalassa ja pyytää istumaan kelkkaan. Tyttö ei istu. Liuta kylän lapsia alkaa lällättää:

”Äiti sano älä istu isä sano istu vaan, et uskalla istua!”

Räkä nenästä valuen he jatkavat lällätystä:

”Pelkuri, pelkuri, pelkuri, paskahousu!”

Ja tyttö istuu. Poika ottaa hurjan vauhdin. Luistimet saksaavat ja kirahtavat välillä potkukelkan jalaksiin. Hän kurvaa kohti mustaa aukkoa ja viima nipistelee tytön poskia. Edestä kaisin yli pulpahtavan kohdan. Jää taipuu aukon reunalta kerta kerralta enemmän ja enemmän ja vettä leviää jäälle lätäköksi. Tyttö puristaa lumikokkareiset lapaset litteinä kelkan istuimen laidoista ja huutaa, että poika pysähtyisi, mutta tämä vaan nauraa ja kurvaa taas kohti heikkoa kohtaa. Jää taipuu

ja alkaa ritistä. Pitkiä viiltoja kuin salaman iskuja yössä leviää ympärille. Ja poika vaan nauraa, kunnes yhtäkkiä jää pettää kelkan alla ja molemmat vajoavat kylmään veteen. Joku vetää tytön nopeasti jään reunalle. Tyttö konttaa vähän matkaa, nousee sitten varovasti vettä valuen luistimilleen ja luistelee kotirantaa kohti. Kukaan ei lällätä.

Olohuoneessa on vieraita. Iloista puheensorinaa, lasien kilinää ja naurun remahduksia. Tyttö menee hiljaa makuuhuoneeseen, vaihtaa kuivat sukkahousut ja ulkohousut. Kukaan ei kuule oven kolahdusta. Luistimet ovat märät, mutta hän ei välitä, vaan työntää ne jalkaansa ja menee takaisin jälle.

Kaikki lällättäjät ovat kadonneet. Tyttö on yksin ja luistelee kuin jääkuningatar. Lampi on satulinna. Erikokoisia huoneita on paljon ja hän luistelee huoneesta toiseen. Joskus on hypättävä luistimen kärjellä kevyesti sammalkynnyksen yli. Tyttö tekee kolmosia ja piruetteja jokaisessa linnan huoneessa. Hän tietää, että jää on kestävin pienimmissä huoneissa. Jäälat tioissa on upeita erilaisia kuvioita. Hauras pitkäjalkainen hytynen on lasiarkussaan liikkumatta. Linnan lattioihin on vangittuna muitakin hyönteisiä. Tyttö miettii, lähtisivätkö ne lentoon keväällä, kun jää sulaa.

Sitten hän huomaa hehkuvan punaiset huurteella kuorrutetut karpalot hennoissa rönsyissään. Vihreää rapisevaa rahkasammalta pilkistää marjojen alta. Tyttö pomppaa vauhdissa mättäälle ja kerää taskut täyteen marjoja.

Illalla äiti sanoo tytölle, että naapurin poika tulee hakemaan potkukelkalla aamulla joulujuhlaan. Sama poika, joka pudotti

**Hiotut novellikokoelmassa eletään arkea niin Suomessa
kuin Espanjan auringon hehkussakin.
Onnistuuko liitto naapurin pojan kanssa,
jonka tapaa aikuisena uudelleen?
Miten erilaisista kulttuureista tulevat ihmiset toimivat keskenään?
Voiko punapaitainen mies olla uhka sinisilmäisille naisille?
Miten pienen kaupungin ennakkoluulot näkyvät
erilaisuuden kohtaamisessa?
Ja lopuksi, miten koko maailmaa ravisteleva virus hioo ihmistä
kun maskin takaa näkyvät vain silmät?**

9 789528 045311